

Tomasz Pudłocki, *Steciak Władysław (1913–1989)* [w:] Tekstowa kartoteka osobowa przemyslan, pod red. Anny Siciak – na stronie Przemyskiej Biblioteki Publicznej; zob. także Jerzy Potoczny, Tomasz Pudłocki, *Steciak Włodzimierz (1913–1989)* [w:] Słownik biograficzny twórców oświaty i kultury XIX i XX wieku Polski południowo-wschodniej, pod red. Andrzeja Meissnera, Kazimierza Szmyda, Rzeszów 2011 s. 386

Steciak Władysław (nazywany Włodzimierzem) (1913–1989), nauczyciel muzyki, animator kultury.

Ur. 19 września w Przemyśle jako syn Grzegorza i Katarzyny. Absolwent technikum w Jarosławiu. Prywatnie uczył się gry na skrzypcach. Od 1929 r. prowadził młodzieżową orkiestrę dętą i smyczkową Stowarzyszenia Rzemieślniczego. Przed wojną grał też w orkiestrach m.in.: Towarzystwa Muzycznego, Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”, Towarzystwa Rzemieślniczego „Gwiazda”. W okresie 1 I 1935 – 12 IX 1939 pracował w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych we Lwowie w charakterze nauczyciela muzyki, dyrygenta i instrumentalisty.

We wrześniu ze Lwowa uciekł początkowo na Węgry. Później wrócił do Przemyśla na Zasanie, gdzie udzielał prywatnych lekcji i od 3 VIII 1940 r. grał jako skrzypek-kapelmistrz w kawiarni teatralnej. Wywieziony do obozu koncentracyjnego Płaszów. Uciekł stamtąd; ostatnie miesiące okupacji spędził ukrywając się w domu.

W lipcu 1944 r. zorganizował zespół instrumentalistów występujący m.in. w kinie „Roma” w Przemyśle. W okresie 29 VIII 1944 – 1 IX 1952 pracował w DOKP w Krakowie, oddział Przemyśl, w charakte-

rze nauczyciela-instruktora, skrzypka solisty oraz dyrygenta chóru i orkiestr: mandolinistów, orkiestr, symfonicznej, dętej. Prowadzona przez niego orkiestra PKP przez kilkadziesiąt lat występowała nie tylko na corocznych obchodach 1-majowych, ale i na szeregu imprezach kulturalnych i muzycznych w mieście. Ukończywszy zaocznie Wyższą Szkołę Muzyczną w Krakowie, w dn. 19 V 1957 r. zdał egzamin przed Państwową Komisją Egzaminów Uproszczonych dla nauczycieli szkół ogólnokształcących I i II stopnia i Liceów Pedagogicznych w zakresie śpiewu i muzyki. Od 1952 r. pracował jako nauczyciel w Państwowej Szkole Muzycznej I stopnia w Przemyśle, Liceum Pedagogicznym, Studium Nauczycielskim, ogniskach muzycznych oraz w szeregu szkołach, ucząc w nich dodatkowo (m.in. w I LO im. J. Słowackiego). Ponadto prowadził m.in. zespół kameralny i był członkiem kwartetu smyczkowego Towarzystwa Muzycznego. Po przejściu na emeryturę zorganizował m.in. chór studentów Ośrodka Doskonalenia Zawodowego Nauczycieli.

W 1961 r. odznaczono go Medalem 1000-lecia miasta Przemyśla, ponadto wpisano go do *Księgi zasłużonych dla miasta Przemyśla*. W 1974 r. wygrał plebiscyt „Życia Podkarpackiego”, zdobywając tytuł „Przemyślanin Roku”. Ponadto odznaczono go m.in.: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Orderem Sztandaru Pracy I kl., Medalem KEN, odznaką „Zasłużony dla Województwa Rzeszowskiego”, „Zasłużony Działacz Kultury”. 6 XI 1984 r. z inicjatywy członków dziecięcej orkiestry, którą założył przy Szkole Podstawowej nr 5 w Przemyśle, przyznano mu Order Uśmiechu. W dn. 1-15 II 1985 r. w Domu Kultury Kolejarza

czynna była specjalna wystawa pt. *40 lat działalności muzyka i społecznika Włodzimierza Steciaka w 40-leciu PRL*. Zmarł 19 stycznia w Przemyślu i pochowany został na Cmentarzu Wojskowym.

Z małżeństwa z Zofią Słotą (zawartego w 1933 r.) doczekał się dwójki dzieci: Krystyny (ur. 11 X 1933 r.) oraz Leszka (ur. 2 X 1936 r.).